

ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก
ของพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2546

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการลาออกของพนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 6 ประกอบข้อ 15 แห่งประกาศสภามหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ เรื่อง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน
พ.ศ. 2543 และโดยมติของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 4/2546 เมื่อวันที่
10 มีนาคม 2546 จึงให้วางหลักเกณฑ์และวิธีการลาออกไว้ ดังนี้

ข้อ 1 พนักงานมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผู้ใดประสงค์จะขอลาออก ให้ยื่นหนังสือ
ขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ตามแบบหนังสือขอลาออกท้ายระเบียบนี้

การยื่นหนังสือขอลาออก ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจการลาออกเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ ผู้มีอำนาจดังกล่าว
จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้า
น้อยกว่า 30 วันก็ได้

พนักงานที่ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาแล้ว จะต้องรอรับทราบคำสั่งจาก
ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกก่อน เมื่อได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออกได้แล้วจึงจะ
หยุดงานได้ การหยุดงานไปโดยไม่รอรับทราบคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกนั้น นอกจาก
จะเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบแล้ว ยังอาจเป็นการกระทำผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่ ซึ่งผู้บังคับ
บัญชาจะต้องดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยตามควรแก่กรณี เว้นแต่ผลการดำเนินการทางวินัยจะ
ปรากฏว่าพนักงานที่ได้หยุดงานไปโดยไม่รอรับทราบคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกนั้นไม่มี
เจตนาละทิ้งหน้าที่

ข้อ 2 เมื่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว
ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าว ได้ยื่น
ล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชา
ชั้นเหนือขึ้นไปแต่ระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก ภายใน 7 วัน
นับแต่วันได้รับรายงาน

ข้อ 3 เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกของพนักงานผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกหรือจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(1) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรอนุญาตให้ลาออกได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นสายลักษณะอักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

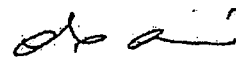
(2) ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นสายลักษณะอักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นสายลักษณะอักษรก่อนวันขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน ตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าวันขอลาออกในกรณีดังกล่าวคือวันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก แล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้ขอลาออกไปโดยผลของกฎหมาย เนื่องจากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและมิได้มีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลายับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันที่ให้ลาออก ให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้ออก และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจ อิมพิทักษ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประธาน อ.ก.ม.